

UOHSX00468T3

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R257/2011/VZ-6414/2012/310/MMI

V Brně dne: 11. dubna 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 11. 2011 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 22. 11. 2011) podaném navrhovatelem -

- společností **CGM Czech a.s.**, IČ 49973215, se sídlem Tábořská 1148, 251 01 Říčany, za niž jedná Ing. Jaromír Kazda, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupenou na základě plné moci ze dne 1. 6. 2011 Mgr. Viktorem Klímou, advokátem, ev. č. ČAK 12768, se sídlem Melantrichova 477/20, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-15915/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Královéhradecký kraj**, IČ 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, za nějž jedná Bc. Lubomír Franc, hejtman kraje,

učiněných ve veřejné zakázce „**Ekologizace zdroje vytápění v Oblastní nemocnici Jičín a. s. – nemocnice Jičín - dodávky**“, zadávané v otevřeném nadlimitním řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek zveřejněno dne 25. 2. 2011 pod evidenčním číslem 60056862 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 3. 2011 pod evidenčním číslem 2011/S 41-066703, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč – účastníci sdružení ON – Jičín – dodávky -

- společnost **Metrostav a. s.**, IČ 00014915, se sídlem Koželužská 2246, 180 00 Praha 8, za niž jedná Ing. František Kočí, člen představenstva a Ing. Pavel Pilát, člen představenstva a
- společnost **S u b t e r r a a. s.**, IČ 45309612, se sídlem Bezová 1658, 147 14 Praha 4, za niž jedná Ing. Pavel Zykán, člen představenstva a Ing. Vladimír Starý, člen představenstva,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-15915/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 26. 8. 2011 návrh navrhovatele – společnosti CGM Czech a.s., IČ 49973215, se sídlem Tábořská 1148, 251 01 Říčany (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Královéhradecký kraj, IČ 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Ekologizace zdroje vytápění v Oblastní nemocnici Jičín a. s. – nemocnice Jičín - dodávky**“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném nadlimitním řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek zveřejněno dne 25. 2. 2011 pod evidenčním číslem 60056862 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 3. 2011 pod evidenčním číslem 2011/S 41-066703. Úřad dne 12. 9. 2011 oznámil dopisem č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-14406/2011/530/JWe zahájení správního řízení na návrh, přičemž jako účastníky označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče – společnost Metrostav a. s., IČ 00014915, se sídlem Koželužská 2246, 180 00 Praha 8 a společnost S u b t e r r a a. s., IČ 45309612, se sídlem Bezová 1658, 147 14 Praha 4, kteří dne 4. 4. 2011 uzavřeli smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky, a s nimiž byla dne 25. 8. 2011 uzavřena smlouva o dílo (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
2. Úřad dne 12. 9. 2011 vydal usnesení č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-14407/2011/530/JWe (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým podle ust. § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) účastníkům stanovil lhůtu

¹ Pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení

do 23. 9. 2011, ve které jsou oprávněni navrhopat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu v návaznosti na § 39 odst. 1 správního řádu jsou oprávněni vyjádřit v řízení své stanovisko. Dále stanovil lhůtu do 30. 9. 2011, ve které se účastníci podle § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na § 39 odst. 1 mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavateli stanovil podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení – a to nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu. Navrhovateli byla podle § 39 odst. 1 správního řádu, stanovena lhůta do 5 dnů ode dne obdržení tohoto usnesení k provedení úkonu – doplnění návrhu o doklad o složení kauce ve výši 276 721 Kč.

3. Dne 29. 9. 2011 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad ze dne 26. 9. 2011 proti napadenému usnesení. Navrhovatel namítal, že doklad o složení kauce je dle § 115 součástí jen a pouze návrhu podle § 114 odst. 1 zákona a nikoli podle § 114 odst. 5 zákona a navrhoval, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil. Předseda Úřadu napadené usnesení přezkoumal a rozhodnutím č. j. R225/2011/VZ-6038/2012/310/MMI ze dne 2. 4. 2012 napadené usnesení potvrdil a rozklad zamítl.

II. Napadené rozhodnutí

4. Úřad dne 2. 11. 2011 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-15915/2011/530/JWe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle § 117a písm. b) zákona zastavil správní řízení, neboť navrhovatel nesložil s podáním návrhu ani v dodatečně stanovené lhůtě kauci.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že přezkoumal náležitosti návrhu včetně předložení dokladu o složení kauce. Navrhovatel však nedoložil doklad o složení kauce na účet Úřadu s podáním návrhu ani později a ani z bankovních výpisů nevyplývalo, že by byla kauce na účet Úřadu složena. Úřad konstatoval, že tímto navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 3 zákona mimo jiné i doklad o složení kauce podle § 115 zákona.

III. Námitky rozkladu

6. Dne 22. 11. 2011 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad ze dne 17. 11. 2011 proti napadenému rozhodnutí. Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí spočívá v nesprávném právním posouzení věci, řízení je postiženo zásadními procesními vadami a je zmatečné. V rozkladu navrhovatel namítá, že návrh na uložení opatření k nápravě podaný podle § 114 odst. 5 zákona má zcela jiný charakter než návrh podaný podle § 114 odst. 1 zákona, neboť je prostředkem právní ochrany uchazeče před porušením § 111 odst. 1 zákona, jímž je zadavatelům uložena povinnost rozhodnout o uplatněných námitkách ve lhůtě 10 dnů od jejich obdržení. Porušení této povinnosti je podle názoru navrhovatele snadno zjiřitelné a ověřitelné, neboť k jeho přezkumu není nutno zkoumat, zda došlo

k porušení základních zásad uvedených v zákoně, jako je tomu u návrhu podanému podle § 114 odst. 1 zákona. Z uvedeného navrhopatel dovozuje, že svým charakterem se toto ustanovení blíží úpravě návrhu na opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Z toho, že tento institut není nijak zpoplatněn, dovozuje navrhopatel, že ani s návrhem podaným podle § 114 odst. 5 zákona nemusí být složena kauce, neboť se jedná o stejně specifický návrh. Navrhopatel má za nesporné, že doklad o složení kauce je dle § 115 zákona součástí jen a pouze návrhu podle § 114 odst. 1 zákona a nikoli podle § 114 odst. 5 zákona.

7. Dále napadá navrhopatel zákonnost rozhodnutí o zastavení správního řízení s tím, že tvrdí, že Úřad nebyl oprávněn o zastavení řízení rozhodnout, a že tímto rozhodnutím způsobil vážný zásah do možnosti nadřízeného správního orgánu rozhodnout o rozkladu proti usnesení o prodloužení lhůt. Podle názoru navrhopatele je nepřípustné, aby správní orgán prvního stupně zastavil řízení, dokud nebylo nadřízeným správním orgánem rozhodnuto o rozkladu proti jeho procesnímu usnesení vydanému v téže věci, zejména aby řízení zastavil právě pro nesplnění povinnosti, proti jejímuž uložení rozklad směřuje. Tímto postupem by podle názoru navrhopatele bylo nadřízenému správnímu orgánu znemožněno rozhodnutí o rozkladu vydat, neboť by po nabytí právní moci rozhodnutí jeho účinky směřovaly proti řízení, které se již v danou dobu nevede.
8. V této souvislosti navrhopatel v rozkladu dále uvádí, že podle jeho názoru má rozklad podaný proti napadenému rozhodnutí Úřadu odkladný účinek, přestože obecně podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolání proti rozhodnutí správního úřadu odkladný účinek nemá. Navrhopatel tento svůj názor zdůvodňuje tím, že ust. § 152 odst. 4 správního řádu pro řízení o rozkladu sice stanoví analogické použití úpravy odvolacího řízení, avšak pouze za předpokladu, že to povaha věci nevyklučuje. Povaha věci je podle názoru navrhopatele neurčitým právním pojmem, který vyžaduje další interpretaci tak, aby byla šetřena práva a oprávněné zájmy dotčených subjektů, a aby byla zajištěna jejich účinná ochrana proti neoprávněným zásahům, kterým je v případě napadeného usnesení Úřadu požadavek na složení kauce za návrh podaný podle ust. § 114 odst. 5 zákona, jelikož podle názoru navrhopatele zákon tento požadavek neobsahuje. V šetřeném případě se tak podle názoru navrhopatele nestalo a navíc z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se Úřad výkladem § 152 odst. 4 správního řádu zabýval. Vyloučení odkladného účinku rozkladu proti usnesení o vyměření kauce a priori, bez přihlédnutí ke všem okolnostem případu, je přitom podle názoru navrhopatele postupem zcela evidentně v rozporu se zákonem.
9. S ohledem na výše uvedené nelze tedy dle názoru navrhopatele po něm požadovat, aby uloženou povinnost (zaplatit vyměřenou kauci) splnil, pokud je zjevně nezákonná, a pokud proti ní uplatnil opravný prostředek, a v žádném případě pak není přípustné, aby za těchto okolností byla pro nesplnění stanovené povinnosti uplatněna sankce ve formě zastavení správního řízení. Dle jeho názoru je v krajním případě možno správní řízení ještě před vydáním rozhodnutí o rozkladu zastavit, pokud by správní orgán po meritorním přezkoumání usoudil, že návrhu podanému podle § 114 zákona není možno vyhovět. V napadeném rozhodnutí však Úřad uvedl, že správní řízení bylo zastaveno z důvodu nesplnění povinnosti složit kauci podle § 115 zákona a není zde uvedeno žádné odůvodnění meritorního posouzení. Podle názoru navrhopatele je absence řádného odůvodnění

v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. V závěru rozkladu proti rozhodnutí navrhovatel shrnuje, že podle jeho názoru je rozhodnutí o zastavení řízení nezákonné jednak z důvodu nesprávného právního posouzení věci a dále z důvodu procesního pochybení Úřadu, když ten se nijak nevypořádal s výjimkou obsaženou v § 152 odst. 4 správního řádu, přičemž se dovolává domnělého porušení základního ústavního práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod tím, že Úřad vydal napadené rozhodnutí, aniž by byly naplněny procesní předpoklady zastavení řízení ve smyslu § 117a písm. b) zákona.

Závěr rozkladu

10. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

11. Uvedené rozhodnutí napadl navrhovatel rozkladem doručeným ve lhůtě Úřadu dne 22. 11. 2011, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

12. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
13. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S395/2011/VZ-15915/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011, rozhodl o zastavení řízení tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

14. Ustanovení § 114 odst. 3 zákona jasně stanoví, že návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 zákona, a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku

rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona.

15. Podle výkladu navrhovatele, že s návrhem podaným podle § 114 odst. 5 zákona by nejen nebylo potřeba složit kauci, ale znamenalo by to, že tento návrh by nemusel obsahovat ani obecné náležitosti podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, ani označení zadavatele a další náležitosti požadované ustanovením § 114 odst. 3 zákona. Z tohoto by pak de facto vyplývalo, že návrh podaný podle § 114 odst. 5 zákona by tak nebyl upraven a nebylo by zřejmé, zda může být podán a kým a jaké náležitosti by měl obsahovat.
16. V ustanovení § 114 odst. 5 zákona je tak řešena situace, kdy lhůta pro podání návrhu na zahájení správního řízení, vázaná na obdržení rozhodnutí zadavatele o námitkách, nemůže být stanovena proto, že zadavatel o námitkách nerozhodl či své rozhodnutí neodeslal stěžovateli. Zákon zde proto dává možnost podat návrh na zahájení správního řízení v náhradní lhůtě 25 dnů od odeslání námitek stěžovatelem zadavateli. Avšak nelze dovozovat, že by návrh podaný v této delší 25 denní lhůtě, měl nebo neměl obsahovat jiné náležitosti než návrh stejného charakteru podaný ve lhůtě 10 dnů.
17. Z výše uvedeného je zřejmé, že doklad o složení kauce podle § 115 zákona je součástí návrhu na zahájení správního řízení, ať už je návrh podáván podle § 114 odst. 1 zákona nebo podle § 114 odst. 5 zákona. Nedoložení dokladu o složení kauce je důvodem pro zastavení řízení, aniž by došlo k přezkoumání věci samé Úřadem.
18. Podle výkladu navrhovatele má ustanovení § 114 odst. 5 zákona zvláštní charakter, který je svou povahou obdobný jako návrh na opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. A jelikož tento není zpoplatněn, dovozuje navrhovatel, že ani návrh podle § 114 odst. 5 zákona nemá být zpoplatněn a Úřad je povinen o jeho návrhu věcně a v plném rozsahu rozhodnout a vyžadování kauce považuje za postup, který je v rozporu se zákonem. Zákon v § 114 odst. 5 zákona upravuje speciálně lhůtu pro podání návrhu na uložení opatření k nápravě. Nestanoví, že by návrh podle uvedeného ustanovení měl zvláštní právní úpravu, a byl by tudíž vyňat z povinnosti sloužit kauci dle § 115 zákona. Takovýto extenzivní výklad zákona je nepřipustný. Navrhovatel uvádí, že povinnost složit kauci je dána zákonem proto, aby nedocházelo ke zneužívání návrhů na přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem. V tomto případě je však postup zadavatele lehce přezkoumatelný a proto není obava z jeho nadužívání opodstatněná a s tím i důvod pro zatížení návrhu kaucí. K tomu uvádím, že Úřadu nepřísluší vyhodnocovat, zda v daném případě může být ustanovení nadužíváno stěžovateli a využít institutu správního uvážení, aby posoudil, zda je důvodné či nedůvodné zatížit návrhy dle daného ustanovení povinností složit kauci a zákon ani možnost vyjmutí v případě § 114 odst. 5 zákona z povinnosti složit kauci nedává.
19. Navrhovatel dále odkazuje na obecný názor uváděný v literatuře, konkrétně na komentář zákona o veřejných zakázkách – Doc. JUDr. Ing. Radek Jurčík, Ph.D. - strana 572, kterým je vysvětlována podstata a účel kauce, přičemž ale opomenul zmínit další komentář tamtéž, který říká: „*Povinnost složit kauci je povinností absolutní, což znamená, že neexistují žádné důvody pro její prominutí, navrhovatel je povinen složit ji vždy, pokud zamýšlí, aby se Úřad*

pro ochranu hospodářské soutěže jeho návrhem věcně zabýval. Pokud by návrh, u kterého není složena kauce, byl důvodný, řízení o něm je zastaveno. Na jeho základě může být zahájeno řízení z vlastního podnětu ...“.

20. Navrhovatel opakovaně uvádí, že účelem kauce je zabránit neodůvodněným návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit tak administrativní zatížení Úřadu pouze na závažné porušení zákona, přičemž v případě návrhu podle § 114 odst. 5 zákona tomu tak není, jelikož je snadné si ověřit, zda zadavatel odeslal rozhodnutí o námitkách do 10 dnů od jejich obdržení. Nehrozí tedy dle navrhovatele podávání neodůvodněných návrhů. Odmítám navrhovatelův výklad zákona, že návrh podle § 114 odst. 5 zákona nemá být zatížen kaucí, nesouhlasím ani s tvrzením, že návrhy podané podle tohoto ustanovení nemohou být nadužívány.
21. Neobstojí ani srovnání § 114 odst. 5 zákona s § 80 správního řádu, neboť zákon nestanoví zvláštní postup posuzování nevyřízení námitek podle § 111 odst. 1 zákona, který by byl srovnatelný s postupem podle § 80 správního řádu. Návrh podle § 114 odst. 5 zákona je svým charakterem stejný návrh, jako návrh v § 114 odst. 1 zákona, pouze zákon dává stěžovateli lhůtu na doručení návrhu na uložení opatření k nápravě Úřadu a zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem. Tento návrh je vtělen do samostatného odstavce, neboť lhůta podle § 114 odst. 4 zákona nemůže být stanovena proto, že zadavatel rozhodnutí o námitkách neučinil nebo neodeslal stěžovateli a nelze tedy dodržet lhůtu stanovenou v § 114 odst. 4 zákona. Pro tento případ je tedy v § 114 odst. 5 zákona uvedena náhradní lhůta pro podání návrhu na zahájení řízení. Posuzování tohoto návrhu bude ale ze strany Úřadu provedeno stejně, jako u návrhu podle § 114 odst. 1 zákona, což znamená, že Úřad posoudí celé zadávací řízení, nikoliv pouze dodržení lhůty podle § 111 odst. 1 zákona. Zákon s § 114 odst. 5 nespojuje žádnou další speciální úpravu ani výjimku z povinnosti složit kauci podle § 115 zákona. Z tohoto důvodu je srovnání s § 80 správního řádu irelevantní.
22. Navrhovatel dále namítá, že je nepřípustné, aby správní orgán prvního stupně zastavil řízení, dokud nebylo nadřízeným správním orgánem rozhodnuto o rozkladu proti jeho procesnímu usnesení vydanému v téže věci, zejména aby řízení zastavil právě pro nesplnění povinnosti, proti jejímuž uložení rozklad směřuje. Zastavením správního řízení dochází dle navrhovatele k odepření účinné právní ochrany proti procesním pochybením rozhodujícího orgánu a též k nastolení stavu, který fakticky odpovídá zamítavému rozhodnutí ve věci samé. Tento svůj názor opírá o svůj výklad § 152 odst. 4 správního řádu, dle kterého pro řízení o rozkladu platí ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci. V tomto případě se navrhovatel domnívá, že nastal případ, kdy je vyloučeno použít ustanovení o odvolání a s ním i ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu, dle kterého odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Jelikož usnesením, proti kterému podal rozklad, mu ukládá podmínku, jejíž nesplnění je stíženo sankcí zastavení řízení, je zachování odkladného účinku rozkladu proti tomuto usnesení přirozenou ochranou účastníků před zjevnou nezákonností uložené povinnosti.
23. S výše uvedeným výkladem uvedených ustanovení správního řádu nemohu souhlasit. Skutečnost, že usnesení o lhůtách, proti kterému navrhovatel podal rozklad nemají

(v souladu s ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu) odkladný účinek, nemůže jít k tíži navrhovatele ani v případě, že nesplnění povinnosti v něm stanovené (složení zákonem stanovenou kaucí) má za následek zastavení správního řízení, protože rozhodnutí o zastavení správního řízení je rozhodnutím, proti němuž podaný rozklad odkladný účinek má. V případě, že by odvolací orgán konstatoval pochybení v napadeném usnesení a shledal by tedy důvody pro zastavení řízení v rozporu se zákonem (tedy i důvody, pro které bylo požadováno složení kaucí), pak takovéto rozhodnutí zruší a účastník nebude nijak na svých právech zkrácen. Konstrukce, podle níž usnesení o lhůtách a povinnosti prokázat složení kaucí jsou ta usnesení, na která myslel zákon v ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu v případě podmínky „nevylučuje-li to povaha věci“, je lichá.

24. Jelikož jsem již shora podrobně vysvětlil, proč nelze vykládat ustanovení § 114 odst. 5 zákona tak, že je vyňato z povinnosti složit kaucí, považuji za nadbytečné opakovat již řečené v souvislosti s námitkou navrhovatele, že uložená povinnost je nezákonná.
25. V závěru rozkladu navrhovatel namítá, že napadené rozhodnutí postrádá patřičné odůvodnění. Úřad odůvodnil zastavení správního řízení nesplněním povinnosti dané navrhovatel v § 115 odst. 1 zákona. Dle názoru navrhovatele však měl své rozhodnutí odůvodnit meritorním posouzením. Rozhodnutí podle § 117a písm. b) zákona je rozhodnutím procesním. Důvody, pro které je možné zastavit řízení, jsou v něm jasně uvedeny. Zákon v § 115 odst. 1 ukládá povinnost složit kaucí s podáním návrhu. Složení kaucí je podmínkou pro vedení správního řízení ve věci, jak již bylo řečeno výše. Zákonem uložená povinnost navrhovatele splněna nebyla a Úřad byl povinen řízení ve věci podle § 117a písm. b) zákona zastavit. Odůvodňovat své rozhodnutí meritorním posouzením není v tomto případě na místě. Úřad může v případě, že získal pochybnosti o správnosti postupu zadavatele v příslušné veřejné zakázce zahájit nové správní řízení ex offa, ve kterém postup zadavatele posoudí a rozhodne meritorně. V daném případě však meritorní posouzení není podstatné pro zastavení řízení podle § 117a písm. b) zákona. Odůvodnění v napadeném rozhodnutí je dostatečné a v souladu se zákonem.

VI. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
27. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Viktor Klíma, Melantrichova 20/477, 110 00 Praha 1,
2. Královehradecký kraj, Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové,
3. Metrostav a. s., Koželužská 2246, 180 00 Praha 8,
4. S u b t e r r a a. s., Bezová 1658, 147 14 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy